

Milan Kocourek



spolupracovník ČRo 1 ve Velké Británii

Znamení:

Blíženci (2. června 1946)

Životní motto:

Člověk si neuvědomuje, co má, dokud o to nepřijde.

Co dělám v rozhlasě:

Sleduji britskou scénu a snad nejvíc mě na ní zajímá a fascinuje monarchie. Británie, připadá mi, je unikátní díky své koloniální minulosti, kterou mnozí Britové stále vnímají jako nedílnou součást přítomnosti. Snažím se britskou realitu posluchači předkládat takovou, jaká je, bez příkras. A také se snažím přenechávat závěry posluchači samému. Podle mně není úkolem radiožurnalisty vyvozovat závěry nad pozorovanou realitou, nýbrž pomáhat posluchači realitu vstřebat a pochopit po svém.

Před rozhlasem:

24 let v české redakci BBC World Service v Bush House v Londýně považuji za velice plodnou zkušenost. Naučil jsem se tam novinařinu od velikánů typu Karla Brušáka a rád se k těm letům ve vzpomínkách vracím.

Co mě baví:

Rodina, čtení Bible, historická literatura, životopisy zajímavých osobností, rodný Liberec, Kolín a Držkov u Jablonce nad Nisou, tenis.

Co mě nejvíc dostane:

Dobrym slovem. Jako kocourkovi je mi totiž zcela proti srsti americké rčení, podle něhož každý člověk má svou cenu. To mi zní přespříliš materialisticky, a já také rád pracuji z pouhého nadšení, ve prospěch věcí, které se mi líbí, jako je třeba Sokol a jeho hnutí v duchu Dr. Miroslava Tyrše. Ten kromě hesel, jako "Co Čech, to Sokol," hlásal také "Samý ruch, samá nespokojenost," - a to mě zajímá. Co mě v lidské společnosti přímo děsí, je příliš velká spokojenost - naše staročeská pohoda, ze které čiší zápecnictví, lenost a vyhýbání se povinností. Při tom obyčejnou spokojenost duše mám rád. To je nirvana. A to je něco úplně jiného.

Z rozhlasové pavlače: (aneb víte, co se o Vás říká, teda drbe?)

Co se o mně říká, nevím, a možná, že je to dobře.